

„Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.” Máté 7,12

VI. Protestáns Cigánymissziói Konferencia

Amikor minden házban megnyílik egy templom

Hatodik alkalommal szervezték meg a Protestáns Cigánymissziós Találkozót a baptista, evangélikus, metodista, pünkösdi és református felekezetek cigánymissziói 2021. március 6-án. Noha bármennyire szerettük volna, a hatályban lévő járványügyi intézkedések nem tették lehetővé a személyes jelenléteket, így az esemény online valósult meg, ígéhirdetésekkkel, bizonyosságtételekkel és dicsőítésekkel.

Bár a koronavírussal terhelt 2020-as év végére szinte mindannyian belejöttünk az online események szervezésébe, az élő közvetítésekbe, a videokonferenciákba, jól tudtuk, hogy ezek nem pótolják a személyes találkozást. Különösen a tavalyi februári, ezeröttszáz fő részvételével zajlott debreceni esemény fényében vágyakoztunk arra, hogy egymás kezét fogva imádkozzunk, felemelt kezekkel dicsőítsük Istent a sorokban, és csendes szívvel figyeljünk az ige üzenetére.

A Covid-19 harmadik hulláma keresztül húzta számításainkat, így már idejekorán online találkozóban gondolkodtak a Protestáns Cigánymissziós Fórum tagjai, ami a felekezetek által elkészített és elküldött anyagokból állt össze.

Mint minden évben, ezúttal is egy téma köré szerveződött az alkalom: a rendezők az „Imádság krízisben” címet adták az eseménynek. A találkozót megelőző egy év sokak számára munkahelyvesztést, megbetegedést, szeretteiktől való búcsút hozott, így magától értetődő volt a választás. A nehézségek mindig közelebb viszik az embereket Istenhez.

Egy tavaly tavasszal a közösségi oldalakon terjedő fotó jutott erről eszembe, melyen az ördög beszélget Istennel. Az ördög pökhendi módon odaveti az Úrnak, hogy a vírussal sikerült elérnie, hogy bezárjanak a templomok, Isten azonban büszkén jelenti ki, hogy ellenkezőleg, hiszen minden házban megnyitott egyet. Ezzel természetesen nem azt akarom mondani, hogy mostantól az egyéni hitmeglélen legyen a hangsúly a közösségi helyett, hanem azt, hogy Isten minden próbatételt áldássá tud tenni. Jelen esetben azt, hogy a Protestáns Cigánymissziós Találkozón nem pár

Lakatos Jenő igeiszolgálata

százan vettek részt, hanem ennél sokkal többen kapcsolódtak be az alkalomba online.

Az Országos Református Cigánymisszió, mint a Protestáns Cigánymissziós Fórum tagja színes programokkal készült a közös szolgálatra. Református részről Tóth József gáborjáni és szentpéterszegi (Hajdú-Bihar megye) lelkipásztor hirdette az ígét. A lelkész a Miatyánk első része alapján hívta fel a figyelmünket arra, hogy „ahol megszenteltek az Úr neve, ott eljön az országa, és megvalósul az akarata.”

Ez a megszentelés célja Banu Brigitta Szendrának, aki a Tinnye-Piliscsabai Református Társegyházközség gyülekezeti munkatársaként és hittanoktatójaként szolgál. Brigitta súlyos tünetekkel esett át a koronavírusos megbetegedésen, de a kötelező karantén alatt másoktól kapott kedvességben megta-pasztalta, hogy Isten kegyelme előtt nincs akadály.

A közös dicsőítéshez tizenegy dallal járultunk hozzá, melyet egy egész napos, jó hangulatú forgatás keretein belül rögzítettünk az Országos Református Cigánymisszió munkatársaival és önkénteseivel.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy megteremtette a lehetőséget arra, hogy a Protestáns Cigánymissziós Találkozón ezúttal online tudjunk kapcsolódni egymáshoz a Szentlélek által, együtt magasztalva a mindenség Urát, és bízva abban, hogy egy év múlva már személyesen tehetjük ugyanezt!

Dezső Attila

Tudósítás

[...] A konferencián Tóth Anita, református cigánymissziós referens konferált.

Dicsőítő blokkokkal vette kezdetét a program a református és pünkösdi dicsőítőcsapat közreműködésével, melyet Durkó Albert, a Magyar Pünkösdi Egyház Országos Cigánymisszió misszióvezetőjének köszöntése követett. A lelkész arról beszélt, hogy ezekben az időkben különösen nagy jelentősége van az összefogásnak, Isten ígéjének, Isten je-

lenlétének, útmutatásának és bátorításának. [...] Hisz abban, hogy összefogva együtt tudunk menni azon az úton, melyet Isten jelölt ki számunkra, így győzelemre jutunk. Ennek kulcsa az imádság, mely nélkül nincs ébredés, növekedés.

Az ígéhirdetések sorát Balogh Krisztián nyitotta meg a baptista egyház részéről, aki Jákób áldásért folytatott imaharcán (1Móz 32,23-31) keresztül felhívta a figyelmet arra,

hogy Isten mindannyiunk életében kezdeményez, mindig nyitott az ember felé. Ragaszkodjunk Isten áldásaihoz, de ne ezt, hanem magát Istent tartjuk első helyen.

Nagy Dániel, evangélikus lelkész szakos teológushallgató tartott ígéhirdetést a háláadás fontosságáról a Kol 3,17 és Ef 5,20 igeversek alapján. Üzenete rávilágított arra, hogy Isten áldásait mennyire természetesnek vesszük életünkben, sokszor elfelejtünk hálá-

sak lenni a hétköznapiakban. Természetesnek vesszük a szülői törődést, a „mindennapi kenyeret”, pedig mind Isten áldása, amiért hálálnak kell lennünk.

A metodista cigánymissziótól *Kurdi Zoltán* lelkész a dicsérő imáról fogalmazta meg Pál és Szilász filippi börtönös története alapján (ApCsel 16,22-26): bármennyire is jó emberek, jó Jézus-követők vagyunk, akkor is történhetnek velünk rossz dolgok, de az Úr velünk van; mi is lehetünk bánatosak, kimerültek és csalódottak – Pál sem azonnal kezdte dicsérni az Urat... Őszintén ki kell önteni szívünk fájalmát az Úrnak, ezáltal szabadultak fel Pálék is.

Lakatos Jenő, a pünkösdi cigánymisszió lelkésze a bűnbánat és a bűnvallás témakörében prédikált a farizeus és a vámszedő példázata alapján (Lk 18,9-14): Ha Isten színe elé járulunk, ne legyünk önteltek, magunkat másokhoz hasonlítókat, és ne soroljuk fel az erényeinket. Isten a töredelmes, alázatos, bűnbánó szívet nem veti el magától.

A bűnbánás gyakorlásában példa lehet számunkra Dániel, aki megvallja népe bűneit, közbenjár, imádkozik népéért. (Dán 9) Ne csak magunkért és a szereteteinkért, hanem

Dánielhez hasonlóan városunkért, hazánkért is tudunk imádkozni.

Tóth József, református lelkész Máté 6,9-10 alapján felhívta a figyelmet arra, hogy Isten akarátának elkérése mennyire nehéz, mert aki ezt teszi, annak le kell mondania a saját akarataról, viszont ez eredményezhet áldást az életünkben. Meg kell értenünk, hogy Isten akarata tökéletes, jót akar – a neki való engedelmesség boldogságot jelent.

Az igehirdetési blokk után a baptista és metodista dicsőítő csapatok szolgálatát hallhattuk.

A következő blokkban az öt felekezetből hangzottak el biznyságtételek. *Lakatos László* baptista testvér arról tett biznyságot, hogyan hallgatta meg Isten az imakéréseit, és hogyan lépett közbe kilátástalan élethelyzeteiben.

Mága Tünde, az evangélikus cigánymissziótól csodálattal és szeretettel beszélt Istenről. Mindenét, amiye van, Isten jóságának és kegyelmének tulajdonítja. A járványhelyzetben is csak benne bízunk. Nagyon hiányzik neki a gyülekezet, mindig úgy érezte, hogy Isten alkalomról alkalomra hívja őt oda. Bár sok megpróbáltatása van a mindennapokban, úgy érzi, ezek a nehézségek csak megerősítik őt a hitében.

Bosternákné Bibó Piroska, a metodista cigánymissziótól sötét múltjáról vallott. Elmondta, hogy 53 évesen az Úr alkoholizmusból és gyógyszerfüggőségből szabadította meg. Úgy fogalmazott: „Az Úr kivárta, hogy rájöjjenek, mit tett értem. 53 évig várt”. Piroska két saját dalt is énekelt az Úr dicsőségére.

Lakatos László, a pünkösdi cigánymissziótól nehéz múltját mutatta be. Parázna, ön- és családpusztító életet élt. Ma már nagyon sajnálja, különösen azt, hogy annyira sok évet elpazarolt, melyet Isten szolgálatában élhetett volna. 27 éve tért meg. Ma boldogan él a családjával, három lánya és két unokája van. Mindannyian az Úrban élnek.

Banu Brigitta, a református cigánymissziótól a jelen nehézségeiről és áldásairól beszélt. Hálás azért, hogy keresztény családban nőtt fel. Azt üzeni, legyen szent bizonyosságunk abban, hogy Isten most is szeret és ölel bennünket.

Az utolsó dicsőítő blokkban a református és a pünkösdi dicsőítőcsapatok szolgáltak.

Az alkalom végén Nagy Zsuzsa evangélikus testvérné és Rézműves János baptista testvér imádkoztak.

Durkó Szabolcs

Imádság krízisben – mi más?

[...] Idén nélkülöznünk kellett a személyes találkozást, helyette a világhálón „függesz kedve” lehettünk együtt. A felvételeken szereplők szemén kívül senkiét nem hallottuk... Fogalmunk sem lehetett, hogy az ország, vagy a földgolyó melyik részén, ki, mikor és meddig, milyen körülmények között (mosogatás, diétórás, takarítás közepette vagy odaszántan, nekiülve csak a képernyőre és az onnan jövő üzenetre figyelve) lett tagja egy láthatatlan „gyülekezetnek”, „közösségnek”. Hiányzott az emberközelség, a közös éneklés, az egymásra mosolygás, az eszme- (és telefon-szám)csere, a tűz és annak melege.

De voltak hiteles – elsősorban – cigány igehirdetők, nagy mélységeket megjáró, életükben, gondolkodásukban nagy változáson átmenő biznyságtételek, szívből imádkozók, lelkes énekesek-zenészek.

A képernyős „szerepléshez” elvárásaként általában a profizmust kapcsoljuk. Ezúttal azonban kifejezetten üdítő volt, és az egész programnak kedves báját kölcsönözött – ha úgy tetszik: a természetellenesben természetes –, hogy ebben a „műsorfolyamban” lényegében mindenki szerényen, alázatosan vállalta a Krisztusra mutató szolgálatát.

Konferenciáinkon évek óta az imádság volt a téma, annak bizonyos aspektusai, mint például a kérő, a hálaadó ima. Idén nem egy imatípuson keresztül kerestük Isten vigasztaló, erősítő üzenetét, hanem a választ az imádság egészének kifejtésétől reméltük ebben a mindannyiunkat válogatás nélkül több síkon is érintő, megpróbáló krízishelyzetben. Így mind az igehirdetések, mind a biznyságtételek és maguk az imádságok is a kérő, hálaadó, dicsérő, bűnvalló, önátadó imatípusokra voltak fölfűzve.

Szinte nincs a társadalmi és az egyéni életnek olyan összetevője, ami napjainkban ne lenne óriási támadásnak kitéve, ne remegnének ősi erkölcsi normák alapjai, ne mozognának milliók kontinenseken át, önzésből és felelőtlenségből ne szennyeznék (szennyeznénk) visszafordíthatatlanul a földet, vizeket, levegőt és szellemünket. Teljes a bizonytalanság a hírek, információk igazságtartalma tekintetében is. Új ember kidolgozására tett kísérletnek vagyunk nemcsak tanúi, de elszennvedői, és hát itt a nyakunkon a koronavírus is. És vannak különlegesen kiszolgáltatott HHH-s egyének, közösségek, népcsoportok, akik és amelyek különlegesen rászorulnak Krisztus evangéliumára, az igaz, számítás

nélküli krisztusi szeretetre, odaadásra, áldozatra. Ebben a globális válsághelyzetben a globális imaértelmezés és -gyakorlat lehet a kivezető út.

Mi más? Természetesen van helye az emberi próbálkozásoknak, testi, szellemi, lelki segítségnyújtásnak, de a bölcsék tudják és gyakorolják az imádságot, mint a megoldás első és végső módját. Mert az élet nagy kérdéseiben ki más segíthetne, mint az imádságunkra figyelő Úr?!

Neki vagyunk hálásak, hogy ennyi áldott cigány keresztény testvérünkön keresztül erősíthetett felekezetre és nemzeti hovatartozásra való tekintet nélkül ezen a szombat délelőttön, sőt míg áll az internet világa, erősíthet minket, hiszen a Magyar Pünkösdi Egyház Országos Cigánymissziójának YouTube-csatornáján – a <https://youtu.be/ReTNmXPewmQ> linken – elérhető a konferencia felvétele.

Bakay Péter

A közölt írások a www.ciganymisszio.reformatus.hu honlapokon, valamint az *Evangélikus Élet* 86. évfolyam, 11–12. számában megjelent cikkek szerkesztett változatai.